

40 DAGENTIJD 2020 VALLEN EN OPSTAAN – TE HOOG GEGREPEN

1^e zaterdag & zondag

DATUM	1 maart 2020
VOORGANGER	Hans Schoorlemmer
EERSTE LEZING	Genesis 3,1-13
EVANGELIE	Matteüs 4, 1-11

OVERWEGING

“Mens waar ben je?” roept de Stem, als Adam en Eva zich tussen de bomen verstoppen. Ze schamen zich, ze weten het: we hebben te hoog gegrepen... Alles was zo mooi begonnen, van alles was er genoeg..., genoeg om van te leven, alleen van de vruchten van die ene boom - midden in de tuin - mochten ze niet eten. En **de slang** wéét waarom: Als je daarvan eet, zul je zijn als goden, onsterfelijk, en kennis hebben van goed en kwaad. Daar is God natuurlijk bang voor! Of moet je zeggen: daarvoor wil Hij ze behoeden.

Ik lees momenteel het boek Homo Deus van de Israëlische professor Harari. Deze zegt dat dat de mens – homo - hard op weg is God –deus - te worden. De ontwikkeling gaat angstwekkend snel en lijkt niet tegen te houden. We worden nu opgeschrikt door de coronakrisis, maar virologen zijn er van overtuigd dat ze dit virus onder controle krijgen. Een Spaanse griep die veel meer slachtoffers heeft gekost dan de eerste wereld oorlog zal nooit meer voorkomen.. Het DNA van een man en een vrouw kunnen elkaar bevruchten in een reageerbuis. De piepkleine embryo kan getest worden op goede eigenschappen. Je kunt er ook DNA van een derde man of vrouw aan toevoegen om het nieuwe mensje te perfectioneren...Theoretisch kan het al. Ziekte, honger en oorlog zijn na de tweede wereld oorlog niet meer de belangrijkste doodsoorzaken. Verreweg de meeste mensen sterven door ouderdom en worden steeds ouder...Ik realiseer me dat dit hele koele en ook harde gegevens zijn, zeker als er voor jou of je geliefden nu geen oplossing is...De grote vraag in Homo Deus is dezelfde die in het oude scheppingsverhaal klinkt: Mens, waar ben je? In de wetenschap groeien de bomen tot in de hemel, maar de stem blijft roepen: Mens, waar ben je? Mens, waar zit je?

We gaan van paradijsstuin naar de woestijn in het evangelie, waar Jezus zich geleid door Gods Geest terug trekt. Hij is daar op retraite voor Hij zijn weg, zijn missie begint... Wie ben ik, wil ik zijn, waar is mijn zwakte? Wat geloof ik? Als Jezus op zijn zwakst is, als hij honger heeft, ziet de duivel zijn kans schoon. Niet meer in de gedaante van sissende slang, maar als een kenner van de Schriften. : Als jij Gods langverwachte Zoon bent, de degene op wie het volk al zolang wacht, dan maak je toch van stenen brood?! Dan kun je dat toch. Heb je toch een oplossing voor honger. Dan maak je indruk bij de mensen. Is niet dezelfde verleiding als die in het scheppingsverhaal? De verleiding als 'god' te zijn. Antwoord van Jezus: ik ben geen god onder de goden. Ik ben een mens op deze aarde en wil leven van Gods Woord.

De tweede verleiding. De verleider brengt Jezus naar het hoogste punt van de tempel, het hoogste punt van Jeruzalem. "Als jij Gods zoon bent, spring dan naar beneden. God zal toch engelen zenden om te voorkomen dat je stoot aan een steen. Staat er toch in Psalm 91?" Jezus' antwoord: "Er staat ook: stel de Heer uw God, niet op de proef". Hij zegt :Ik ben een mens, word op de proef gesteld, ik val, stoot mijn voet, zal pijn meemaken, misschien zijn er engelen, een dokter, maar ik zal beproefd worden en in de beproeving wil in Hem geloven.

Ten slotte brengt de duivel Jezus naar een zeer hoge berg, met uitzicht op koninkrijken en verleidt dan te knielen voor hem, d.w.z. voor de macht alles in handen te hebben, voor de politieke macht, maar sowieso... alle macht, de oplossing voor alle honger, ziekte, geweld en eenzaamheid... Jezus bedankt voor de eer om als een god te zijn. Hij knielt daar niet voor. Hij staat op en noemt de verleider bij zijn naam: Satan, Tegenstander. Je bent me nabij, jij staat mij tegen. Ik aanbid de Heer, mijn God en vereer Hem alleen... En hoe bijzonder...**dan** komen er engelen om hem te zorgen. Hij heeft niet om ze gevraagd, ze niet opgeëist. Ze worden hem gegeven. Ze zijn er!

Ik heb deze week het ziekenhuis bezocht. Ik ontmoette drie mensen. Alle drie waren intens dankbaar. Voor de medische zorg, maar vooral dat ze gezien werden, voor de zorg. En ik zag een arts kijken... naar de nare verborgen wonden waar een man meer dan vijftig jaar aan leed... Zo lief, zo betrokken was ze, die arts. Aanraking zonder aan te raken. Ze was 'mens op deze aarde'! een beeld van God, een engel...

We gaan het geloofslied zingen, 'een mens te zijn op aarde'.

Een mens te zijn op aarde, in deze wereldtijd

Dat is de dood aanvaarden, de vrede en de strijd,

De dagen en de nachten, de honger en de dorst.

De vragen en de angsten, de kommer en de koorts.